

Immáron második alkalommal szerveztük meg Nomád gyermektáborunkat,. Az idei tábor kicsit más volt, mint az előző évben, amelyet a visszatérő gyermekek nem hagytak szó nélkül. „Az előző sokkal jobb volt”. A tavalyi egy hét együttlét Gomba falu mellett Magfalván került megrendezésre, amelyet nehéz felülmúlni. Idén úgy gondoltuk mivel itt élünk és nagyon szeretjük a Galga-mentét a környéken folytatjuk és honosítjuk meg táborunkat. Erre a legalkalmasabb helynek az épülő Galgahévízi ökofalu bizonyult. Itt minden adott volt, az ilyen jellegű Nomád élet megismertetéséhez.

Táborunkba huszonegy gyermek érkezett, sokan a tavalyiak közül tértek vissza. A tábor jellegéből adódóan a körülmények valóban nomádak voltak, a tűzifát a gyermekek gyűjtötték az erdőből, nem volt áram, tv, rádió, sőt térerő sem, nem is volt rá szükség. Az enivaló, teavízet bográcsban készítettünk, melegítettünk. A fürdést a nap melegítette hordó segítségével oldottuk meg, amíg az ég megáldott minket sugaraival.

Próbáltunk a pulyák számára ismét érdekessé és változatossá tenni a programokat. Számos kézműves mester jött el hozzánk. A fiatal csapat kipróbálhatta a nemezelés, életfa- fajáték- készítés fortélyait, továbbá megismerhették az ijátszat alapjait és annak elkészítését fa és nád segítségével. Megmutattuk a rovásírás sajátosságait. A tábor szerves részét alkotta a Galga-farmon eltöltött idő, ahol megtanulták az állattenyésztés, növénytermelés folyamatát, megmutattuk és kipróbáltuk a napszámosok mindennapjait a gyermekek bevonásával, ezt nem mindenki szerette, hisz nincsenek hozzászokva az effajta munkához. A programokat törzsi harccal, tájékozódási versennyel, erdőismerettel, éjszakai túrával, akadályversennyel színesítettük. Késő délután vizes mókázással és népi játékokkal mulattuk az időt. Többek közt métáztunk, csülköztünk. Az estétet tábortűz mellet interaktív meséléssel és dalok éneklésével, jó hangulatban töltöttük. A tábort hétpróbával zártuk, ahol a gyermekek a már megtanult tevékenységekkel találkozhattak, s ezt elméleti, gyakorlati feladatok teljesítésével bizonyították számunkra, nagyon ügyesen. A tábor visszhangja jó volt, hisz rengeteg élménnyel, ajándékkal és saját maguk készített tárgyakkal tértek haza.

Reményeim szerint, ismét sikerült megmutatnunk a táborozó gyermekek számára, hogy a lét és a jól-lét nem függvénye hovatartozásunknak, anyagi háttérünknek. A természetben minden megtalálható és elkészíthető egyszerű eszközökkel, kitartással, csak arra kell vigyázni, hogy soha ne használjuk fel többet, mint amire szükségünk van. Ha kicsit megpróbálunk így élni, tudatosan, odafigyelve, kellő alázattal a természet iránt, sokkal kevesebb kárt teszünk saját bolygónkban, ahol élünk és még szeretnénk jó sokáig élni.

Ezúton mondok köszönetet minden kézművesnek, segítőnek. Külön köszönet két társamnak Gyetván Mártának és Gyenes Lászlónak, továbbá Varga Géának, aki a helyet biztosította számunkra.

Dobos Csaba
Porszem Közösségi Műhely